

Allahove blagodati prema stvorenjima (Medina)

Hatib: dr. Abdulbari ibn Avad es-Subejti

24. ševval 1440. po Hidžri / 28. juni 2019.

Hvala Allahu, Koji sve stvara i čini skladnim, i Koji sve s mjerom određuje i nadahnjuje. Hvalim Ga, slavljjen neka je, i zahvaljujem Mu na blagodatima koje se ne mogu pobrojati i kojima nema kraja.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Velikom, Uzvišenom, i svjedočim da je naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koji nije govorio po hiru svome, nego po Objavi koja mu je objavljena, neka su na njega Allahova milost i blagoslov, i na njegovu porodicu i ashabe, koji su slijedili put uspjeha i upute.

Oporučujem sebi i vama bogobožnost. Allahove blagodati prema ljudima su mnogobrojne i ne mogu se obuhvatiti, neprekidne i ne mogu se iscrpiti. Uzvišeni kaže: “Allah je stvoritelj nebesa i Zemlje; On spušta s neba kišu i čini da pomoću nje rađaju plodovi kojima se hranite; i daje vam da se koristite lađama koje plove morem voljom Njegovom, i daje vam da se rijekama koristite; i daje vam da se koristite Suncem i Mjesecom, koji se stalno kreću, i daje vam da se koristite noći i danom; i daje vam svega onoga što od Njega išćete, i ako biste Allahove blagodati brojali, ne biste ih nabrojali - Čovjek je, uisitnu, nepravedan i nezahvalan.” (Ibrahim, 32–34)

Ostvarivanje koristi i otklanjanje štete, i svako dobro koje čovjek postigne na ovom svijetu, Allahove su blagodati kojima ga je počastio: znanje i vjerovanje, dobra djela i potomstvo, kuće i prijevozna sredstva, sreća i uspjeh. Uzvišeni kaže: “Od Allaha je svaka blagodat koju uživete” (En-Nahl, 53).

Razmišljanje o onome što nas okružuje vodi nas ka spoznaji i svijesti o Allahovim blagodatima. Uzvišeni kaže: "Neka čovjek pogleda u hranu svoju" (Abese, 24); "Nek čovjek pogleda od čega je stvoren!" (Et-Tarik, 5)

Vjernici posmatraju Allahove blagodati, vidljive i skrivene, pa im to povećava vjerovanje i približava ih njihovom Gospodaru, priznajući Njegovu blagodarnost i dobrotu. Uzvišeni kaže: "Oni ti prebacuju što su primili islam. Reci: 'Ne prebacujte mi što ste islam primili; naprotiv, Allah je vama milost podario time što vas je u pravu vjeru uputio, ako iskreno govorite'" (El-Hudžurat, 17).

Vjernik, svojom oštroumnosću i zrelim razmišljanjem, uočava Allahove blagodati oko sebe. Uzvišeni, opisujući stanje vjernika, čija će dobra djela biti primljena, kaže: "Gospodaru moj, dozvoli mi da Ti budem zahvalan na blagodati koju si darovao meni i roditeljima mojim, i pomoz mi da činim dobra djela kojima ćeš zadovoljan biti, i učini dobrim potomke moje; ja se, zaista, kajem i odan sam Tebi." (El-Ahkaf, 15)

Kada se vjernikovo srce ispuni imanom, to će mu pomoći da ostvari blagodat šukra – zahvaljivanja Allahu na blagodatima, da uskladi svoje postupke sa onim što je dobro, usavrši svoje ponašanje i stekne Allahovu podršku i naklonost. Uzvišeni kaže: "... ali Allah je nekima od vas pravo vjerovanje omilio, i u srcima vašim ga lijepim prikazao, a nezahvalnost i neposlušnost vam omrazio. Takvi su na Pravome putu dobrotom i blagodati Allahovom. A Allah sve zna i mudar je." (El-Hudžurat, 7–8)

Jedna od nužnih posljedica razmišljanja o Allahovim blagodatima jeste njihovo priznanje i pripisivanje njihovom pravom Darovatelju, Allahu, džellešanuhu. Ko bude, neiscrpno, tragao za blagodatima, neće se umoriti od spominjanja njihovog Darovatelja, a on je Allah, Kome pripadaju sve blagati koje uživamo.

Priznanje Allahovih blagodati ključ je svakog dobra. Musliman bi trebao svoje dane i noći ispuniti riječima zahvalnosti: "Elhamdulillah rabil-alemin! – Hvala Allahu, Gospodaru svjetova!"

Kada postane svjestan Allahovih blagodati i prizna dobrote svoga Gospodara, koje ga okružuju sa svih strana, nastojat će da ih koristi u onome čime će postići Allahovo zadovoljstvo. Allahov vjerovjesnik Sulejman, alejhis-selam, učio je dovu: "Gospodaru moj, omogući mi da budem zahvalan na blagodati Tvojoj, koju si ukazao meni i roditeljima mojim, i da činim dobra djela na zadovoljstvo Tvoje, i uvedi me, milošću Svojom, među dobre robove Svoje!" (En-Neml, 19).

Musa, alejhis-selam, onaj koji je s Allahom razgovarao, zavjetovao se svome Gospodaru: "Gospodaru moj", reče, "zbog blagodati koju si mi ukazao, više nikada nevjernicima neću biti od pomoći!" (El-Kasas, 17)

Nakon što musliman prizna Allahove blagodati, govorit će o njima, ali s namjerom zahvalnosti, a ne s namjerom hvalisanja i oholosti. Uzvišeni kaže: "... i o blagodati Gospodara svoga kazuj!" (Ed-Duha, 11).

Govori ljudima o blagodatima, kojima te je Allah obdario, veličajući tako Darovatelja, kao što se navodi u hadisu: "Kada Allah nekoga obdari nekom blagodat, On voli da se na njemu vide tragovi Njegove blagodati."

Nizanje blagodati, jedne za drugom, u nečijem životu, radosna su vijest za njihovog vlasnika, ako bude svjestan svojih obaveza spram njih, bude ih izvršavao i stavi ih u službu zahvalnosti i ibadeta. A onaj ko bude obmanjen sobom, (samo)zadivljen onim čime ga je Allah darovao i to pripiše sebi, kao što Kur'an kaže za faraona: "I faraon obznani narodu svome: 'O narode moj', reče on, 'zar meni ne pripada carstvo u Misiru i ovi rukavci rijeke koji ispred mene teku, shvaćate li?', i Karuna: 'Ovo što imam stekao sam znanjem svojim, tako ja mislim', govorio je on", blagodat u njegovim rukama postaje kazna, dobro postaje zlom i blagostanje nesrećom.

Najveći stepen zahvalnosti Allahu jeste hitanje ka izvršavanju ibadeta. Uzvišeni kaže: "Nego, Allahu se jedino klanjaj i budi zahvalan!" (Ez-Zumer, 66).

Koliko god se trudio, čovjek ne može u potpunosti zahvaliti se Allahu na blagodatima kojima ga je darovao, i zato je dovoljno da se trudi da postigne Allahovo zadovoljstvo.

Zahvalnost može biti opća i posebna. Kada god se obnovi blagodat, obnovit će se i zahvalnost. U hadisu se kaže: “Ko kaže, kada osvane: ‘Allahu moj, blagodat s kojom sam osvanuo, ili s kojom je osvanuo bilo koji od Tvojih robova, pripada samo Tebi, Ti nemaš sudruga, i samo Tebi se zahvaljujem’, iskazao je zahvalnost za taj dan, a ko, kada omrkne, kaže: ‘Allahu moj, blagodat sa kojom sam omrknuo, i sa kojom je omrknuo bilo koji od Tvojih robova, pripada samo Tebi, Ti nemaš sudruga i samo Tebi zahvaljujem’, iskazao je zahvalnost za tu noć.”

Musliman, ustrajno i uporno, moli Allaha da ga nadahne zahvalnošću, i popravi njegove nedostatke i slabosti u odnosu prema blagodatima. U hadisu se kaže: “Učini nas od zahvalnih robova na Tvojim blagodatima, i od onih koji će Te hvaliti, zbog njih, i koji će ih prihvatiti onakvima kakve jesu, i upotpuni nam ih.”

Što se tiče onih koji su slijepi na Allahove blagodati i ne primjećuju ih, oni su postali lahak plijen šejtanovih zlih misli i spletki, o kojima se o Kur’anu govori na sljedeći način: “... pa ću im sprijeda, i straga, i zdesna i slijeva prilaziti, i Ti ćeš ustanoviti da većina njih neće zahvalna biti!” (El-A’raf, 17)

Ponekad čovjek neispravno razumijeva Allahove blagodati, čak ih i omalovažava kada ih uporedi sa blagodatima koje su date drugim ljudima. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Gledajte onoga ko je ispod vas, a ne onoga ko je iznad vas, tako ćete znati cijeniti Allahove blagodati i nećete ih omalovažavati.”

U ružan odnos prema Allahu spada uživanje u blagodatima i zaboravljanje Onoga Koji je te blagodati dao, i radovanje zbog prevazilaženja teške situacije i zaboravljanje Onoga Koji otklanja nedaće i brige.

Uzvišeni kaže: “Od onoga što je stvorio – Allah vam hlad daje i skloništa u brdima vam daje i odjeću koja vas čuva od vrućine; daje vam i oklope koji vas u borbi štite; i tako vam upotpunjava blagodat Svoju da biste bili poslušni. A ako oni okrenu glave, pa ti si dužan samo da jasno objavljuješ. Oni priznaju da je blagodat od Allaha, pa je poslije poriču – većina njih su nevjernici” (En-Nahl, 81–83); “A one koji preinačuju

Allahove dokaze, kada su im već došli, Allah će zaista strahovito kazniti” (El-Bekara, 211).

Pametan čovjek oprezan je u pogledu korištenja Allahovih blagodati, u smislu da nastoji izvršiti svoje obaveze prema Allahu, koje su povezane s tim blagodatima, i tako Mu iskazati zahvalnost. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Kada vidiš da Allah, džellešanuhu, daje Svome robu ono što voli, a on i dalje ustrajava u grijesima, znaj da je to istidraž – postepeno približavanje kazni.” Uzvišeni kaže: “I kada bi zaboravili ono čime su opominjani, Mi bismo im kapije svega otvorili; a kad bi se onome što im je dato obradovali, iznenada bismo ih kaznili i oni bi odjednom svaku nadu izgubili” (El-En’ām, 44).

Neki ljudi, nažalost, svoj ibadet i pokornost Allahu vežu za postizanje određene blagodati: ako je postignu, zadovoljni su, a ako im “izmakne”, zlovoljni su i srde se, a to je, zaista, loša osobina. Uzvišeni kaže: “Ima ljudi koji se Allahu klanjaju, ali bez pravog uvjerenja; ako ga prati sreća, on je smiren, a ako zapadne i u najmanje iskušenje, vraća se nevjerstvu, pa tako izgubi i ovaj i onaj svijet. To je, uistinu, očiti gubitak.” (El-Hadždž, 11)

Ibn Abbas, radijallahu anhumu, rekao je: “Ima ljudi koji se Allahu klanjaju, ali bez pravog uvjerenja” – ljudi su dolazili u Medinu, pa ako bi im žena rodila muško dijete, i ako bi im se oždrijebile kobile, govorili su: “Ovo je prava vjera”, a ako im žene ne bi rodile, i ne bi im se oždrijebile kobile, govorili su: “Ovo je loša vjera.”

Donosite salavate i selame na poslanika Pravog puta, to vam je naredba od Allaha u Njegovoj Knjizi: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur’anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

